

[Socialministeren.]

forslaget blev bygget op, vilde have kunnet holde, hvis man nu kunde se tilbage paa en Tid med mindre Krise og mere normale Arbejdsvilkaar; under den voldsomme Kriseperiode, vi har gennemlevet, har det vist sig, at hverken Understøttelserne eller Administrationsudgifterne har kunnet holde, jeg tror, det ærede Medlem vil være enig med mig i, at dette ikke er urimeligt.

Det ærede Medlem spurgte saa om, hvilken Begrundelse Ministeriet har for sine Forslag om Ændringer til §§ 305—07 i Socialloven. Jeg skal straks erkende, at Ministeriet har ingen Erfaringer, og jeg kunde have Lyst til at spørge det ærede Medlem: Hvor skulde Ministeriet have faaet Erfaringer fra? Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har jo heller ingen Erfaringer og kan heller ikke paavise, hvorfra Ministeriet skulde have faaet det. Det, der er Tale om i de Lovbestemmelser, der her foreslaas ændret, er de Tilfælde, hvor understøttelsesnydende Personer har misbrugt deres Understøttelser, paa svigagtig Maade har tilegnet sig en Understøttelse, de ikke var berettigede til, eller ved deres Livsførelse, ved at solde alt op, hvad de kommer i Besiddelse af, har gjort sig fortjent til en Særstilling, saaledes at den Hjælp, de faar, skal have Fattighjælps Virkning, altsaa Fortabelse af de borgerlige Rettigheder. Da nu Loven kun har været gældende siden 1. Oktober 1933 og der dog skal gaa et Stykke Tid, i hvilken man hæver Understøttelse, og derefter et Stykke Tid for at det kan konstateres, om en Person netop hører til den nævnte Kategori af Mennesker, hvorefter hans Understøttelse skal have de indskrænkende Virkninger med Hensyn til Valgret og Valgbarhed, som Loven forudsætter, og da det endvidere er fastsat i Loven, at man først kan faa sin Stemmeret og blive valgbar igen to Aar efter, at man er ophørt med at hæve Understøttelsen, saa tror jeg ikke, det ærede Medlem vil paastaa, at der har været Tid til at indhøste Erfaringer om, hvordan de Ændringer, som nu foreslaas, vilde have virket. Loven bestemmer, at man i to Aar efter, at man er ophørt med at faa den Hjælp, som har Fattighjælps Virkning, skal have lagt de Udyder paa Hylden, som har

betinget, at Hjælpen har faaet Fattighjælps Virkninger, altsaa f. Eks. være blevet Afholdsmand — man skal altsaa gaa og vente i to Aar paa at faa sine borgerlige Rettigheder igen. Er dette opmuntrende for Manden? Er der heri noget Incitament for ham til at søge at blive ved med at holde sig fri af Fattighjælpen? Er de Ændringer, som her foreslaas, da ikke berettigede?

Der foreslaas jo ikke noget om, at Fattighjælpen skal eftergives dem, men at Kommunalbestyrelserne, naar særlige Omstændigheder foreligger, efter Indstilling af det sociale Udvalg skal kunne bestemme, at den ovennævnte Virkning af Hjælpen ophører, naar der er forløbet et Aar, efter at Handlingen er begaaet. Naar man paa den Maade overlader til de kommunale Raad at halvere det Tidsrum, der skal gaa, efter at Hjælpen er ophørt, før han kan faa sine borgerlige Rettigheder igen, synes det mig ikke, at man kan paastaa, at det er at gøre det lettere at faa Fattighjælp, hvad der egentlig nærmest var Udgangspunktet for det ærede Medlems Kritik. Nej, det gøres noget lettere under særlige Omstændigheder, og kun naar de offentlige Myndigheder anser det for rigtigt for den paagældende at blive fritaget for Virkningen af de uheldige Handlinger, han har begaaet, og som har medført, at han har faaet Hjælp af den nævnte Karakter. Lovforslaget synes mig paa dette Omraade meget rimeligt; der er ingen, der ønsker, at det skal være alt for let for dem, der misbruger offentlig Hjælp, at generhverve sine Rettigheder, men der skal skabes en rimelig Adgang for de offentlige Myndigheder til, naar de har tilstrækkelig Erfaring for, at Manden har taget ved Lære, og man i øvrigt tror paa ham, at hjælpe ham til at rejse sig igen. Jeg tror, at denne humane Betragtning i Virkeligheden har mere moralsk Indflydelse paa mange af de Personer, der her er Tale om, end det vil have at opretholde den noget for kraftige Lovgivning, der hidtil har været paa dette Omraade.

Jeg tror, at jeg nu har rørt lidt ved det væsentligste af de Ting, som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen fremdrog. I øvrigt vil der jo i det Udvalg, der nu nedsettes, kunne blive Lejlighed til at drøfte Problemerne videre, jeg skal være til Rede